

De perfekte mennesker

Her står de så. Elitens perfekte mennesker foran en havepavillon ved slottet Traventhal i hertugdømmet Plön. Hertugen selv, Frederik Carl hed han, møder vort blik med sit. Han er iført en pudret paryk med sort nakkesløjfe, en fornem rød kjole med guldbesætninger, sorte knæbukser, lange hvide strømper og sorte sko. Sådan tog et rigtigt mandfolk sig ud. Og skulle man være i tvivl, så har han kårde ved siden, parat til at forsvare sin maskuline ære. Selv elefantordnens blå bånd, som hertugen fik af sin slægtning, den danske konge, er med på maleriet.

Og han er parat til at møde beskueres blikke i al evighed. Hovedet er oprejst, skuldrene hviler, så halsen bliver lang, brystkassen er fremskudt, knæene stive, og fødderne er anbragt udad med den ene fod foran den anden. Sådan skulle man beherske situationen. Også billedets kvinder er parat til evigheden iført parykker og fornemme silkekjoler.

Kontrasten til den hvidpudrede elite står i baggrunden. En turbanklædt neger med fornemt sølvbesat liberi, men med slavering om halsen. Også han er parat. På en lille bakke bærer han tre kopper. På mindste vink serverer han en forfriskning – kaffe, te eller varm chokolade. Hertugfamillien forsynes med silke og te fra Kina, kaffe fra Java, kakao fra Sydamerika og sorte slaver fra Afrika. De er ikke kun situationens, men verdens herrer.